

LBRIS

We know
books

Sara Ciucur

Magia
pădurii
fermecate

LETRAS
Promovăm autorii români

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

CIUCUR, SARA

Magia pădurii fermecate / Sara Ciucur

—Otopeni : Letras, 2023

ISBN 978-630-312-054-6

821.135.1

ISBN eBook ePub: 978-630-312-055-3

Ilustrații: AlidArt Design / alidartdesign.com

Întreaga responsabilitate pentru conținutul acestei cărți
aparține autorului.

Copyright 2023, Sara Ciucur

Această carte este protejată de legea dreptului de autor.

Carte distribuită de www.piatadecarte.net

email: office@piatadecarte.com.ro

Comenzi la tel. 021 367 5228 // 0787 708 844

Pentru solicitări de publicare vă puteți adresa editurii, pe mail:

edituraletras@piatadecarte.com.ro

Editura Letras / www.lettras.ro

contact@lettras.ro

Cuprins

Între magie și utopie în basmul Magia pădurii fermecate..... 5

PARTEA ÎNTÂI. ÎN CĂUTAREA BAGHETEI

Capitolul 1. Începutul.....	10
Capitolul 2. Palatul Oglinzilor	18
Capitolul 3. Cascada furtunoasă	21
Capitolul 4. Dragonul și Rubinul.....	24
Capitolul 5. Lingura de Argint	26
Capitolul 6. Scoica Magică.....	32
Capitolul 7. Acadeaua lui T-Rex.....	35
Capitolul 8. Bagheta lui Gong	38

Capitolul 9. Jungla Lianelor și a Terorii	48
Capitolul 10. Mlaștina Nisip-Lipicios.....	53
Capitolul 11. Vulcanul Roșu	59
Capitolul 12. Deșertul Înghețat.....	72
Capitolul 13. Acasă din nou.....	83
Capitolul 14. O vizită neașteptată.....	89
Nota autorului	91

Între magie și utopie în basmul Magia pădurii fermecate

—Elena Netcu

Literatura pentru copii este slab reprezentată în ceea ce privește evoluția basmului. A fost o vreme când asistam la o demitizare a speciei prin ceea ce a scris Marin Sorescu, încercând o apropiere a lumii basmului de cotidian și de recuzita tehnologiei moderne, tren, mașină, farfurie zburătoare, în locul calului năzdeăvan, Mircea Cărtărescu încearcă în *Enciclopedia Zmeilor* o răsturnare parodică a speciei de basm, fără să-l anuleze, ci încearcă o noua abordare prin dezvrăjire și dezvăluirea unor aspecte sociale și politice, evident folosind procedeul camuflării și al pastișei.

Cartea Sarei Ciucur este, fără îndoială, un basm cu trăsături ale basmului tradițional, dar cu o încărcătură simbolică ce depășește canoanele basmului popular.

Prin conținutul lui imagistic, prin abundența întâmplărilor care uimesc, prin fascinantul joc de imaginație, este greu să facem o încadrare în specie. Am spune că este un amestec halucinant de povești și feerie care, pe scheletul unui basm, se derulează spontan inteligența eroilor, neprimind nici un sprijin din partea personajelor fabuloase. Dimpotrivă, le dejoacă de fiecare dată planurile, le încalcă teritoriu cu îndrăzneală și curaj, ceea ce ne duce cu gândul la ipostaza de supereroi, Mimi și Rufi.

Capitolul 1

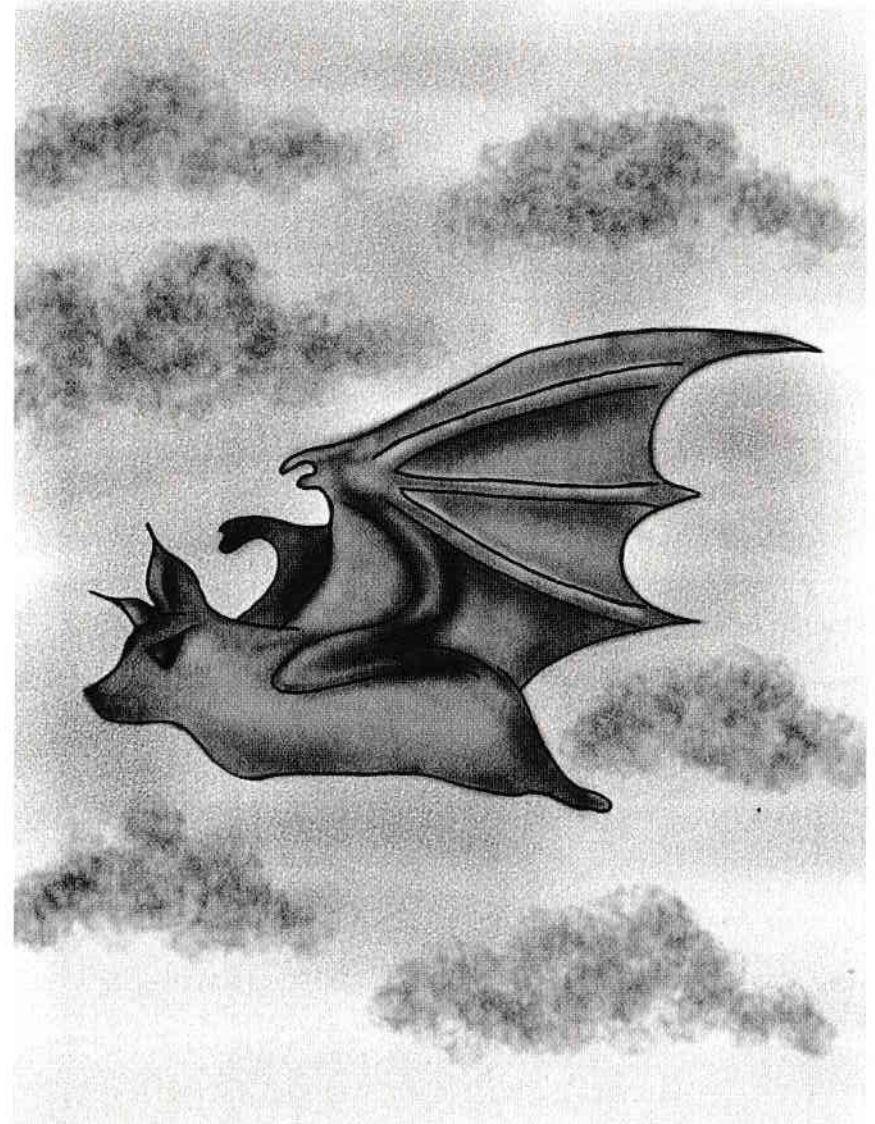
ÎNCEPUTUL

Pădurile fermecate...Cui nu îi plac pădurile fermecate?! Probabil nu crezi că există, nu-i așa? Da, mă gândeam eu. După ce citești această carte, te vei convinge că pădurile fermecate sunt reale, la fel de reale precum ești și tu! Aceste păduri ascund pericole, surprize și peripeții la tot pasul.

Undeva, în Tărâmul Magic, se afla o astfel de pădure. Ce este Tărâmul Magic te întrebă? Nu crezi că există? Ei bine, acest loc poate să fie real, dar la fel de bine poate fi și un loc din colțurile imaginației tale. Asta nu înseamnă că nu există... În orice caz, să continuăm.

În această pădure locuiau tot felul de animale magice, surprinzătoare. Căprioare cu pete roz, delfini verzi cu cozi stufoase, girafe negre de numai un metru, pisici cu corn strălucitor și multe altele. Toate aceste animale erau foarte fericite în mediul lor de viață: mediul acvatic, mai precis râuri, lagune, lacuri și cascade luminoase, toate sclipind în razele soarelui; păduri în toate culorile, cu copaci, plante fermecate și flori magice; ceruri albastre, nicicând pline de nori furioși gata de furtună, acești nori aruncau praf magic care ținea în viață Tărâmul Magic; galerii subterane cu mii și mii de tuneluri pentru viețuitoarele subpământene. Viața în Pădurea Fermecată era de vis! Nimeni nu își putea dori mai mult.

Dar nimic nu este veșnic. Într-o dimineață, cea mai senină dimineață de până atunci, se anunța venirea unor creaturi nepoftite.

Înainte ca animalele să se trezească, în pădure și-au făcut apariția invazii de lilieci devoratori. Aceștia erau negri, cu ochi mici, roșii, dar pătrunzători, care mâncau tot ce le ieșea în cale: casele animalelor, plantele, pământul, apa...absolut tot [de asta se numeau lilieci devoratori].

Animalele au fost trezite de zgomotul făcut de lilieci, iar când au privit haosul care se revărsa în pădure au rămas îngrozite. Mediul lor de viață, în care au sălășluit atâta vreme, acum se destrăma sub aripile liliecilor. Nu le-au venit a-și crede ochilor ceea ce vedeau, căci ființe atât de mici pot fi atât de nesuferite. Pădurea era plină de acele creaturi obraznice.

–Ajutoooooor! strigă deodată o țestoasă care era ridicată în văzduh de un liliac mic și negru.

–Heeeei, lasă-mi casa jos, spuse furioasă o mamă urs oranj către un alt liliac nărăvaș.

–Dă-mi înapoi scaunul, liliac obraznic ce ești, zise de îndată un urs panda cu urechi de iepure către liliacul care tocmai îi arunca scaunul în Laguna Cristalelor.

Animalele nu știau ce să facă, erau devastate. Liliecii cauzau probleme tuturor.

Dar mare noroc, căci Mimi, vulpița, cea mai inteligentă și mai drăguță vulpe din întreaga pădure era prezentă la datorie. Ea avea blănița de un roșu deschis, urechi mari și ascuțite cu care capta sunetul mai bine ca oricine și o coada stufoasă cu terminație albă, strălucitoare. Împreună cu Mimi, se oferise să ajute și prietena ei cea mai bună, Rufi, iepurașul, întrucât cele două erau nedespărțite. Rufi era mică de statură, cu o blăniță de un alb imaculat. Avea urechi mari, albe, lungi și o codiță mică ca un pom pom.

Sperând că pot salva situația, au încercat să le calmeze mai întâi pe animale. Atunci, viețuitoarele pădurii au întrebat speriate:

–Ce e de făcut? au zis laolaltă.

–Ne vom duce la Cookie, vrăjitorul bufniță, căci, el sigur va ști ce-i de făcut, au răspuns cele două prietene.

Ele au pornit spre scorbura lui Cookie și au bătut la ușa bătrânului stejar. Acesta le deschise ușa și le pofți înăuntru pe Mimi și pe Rufi.

Cookie era cel mai inteligent vrăjitor din Tărâmul Magic, fiind și cel mai bătrân. Avea pene mari, gri, ciocul și gherele de un albastru marin. Bufnița noastră purta mereu pe cap o pălărie de vrăjitor și avea la gât un lăntișor cu o piatră magică.

–Bănuiesc că ați venit la mine pentru a mă întreba ce este de făcut legat de problema cu liliicii, nu? întreba el cu blândețe, știind exact motivul pentru care cele două au venit să îi ceară ajutor.

–Da! Ce să facem, Cookie?

–Hm... spuse el, gândindu-se cu amărăciune la singura soluție. Ca să îi opriți pe lilieci, singura cale este să îi alungați cu bagheta magică a lui Gong.

–Dar cine este Gong și unde putem găsi bagheta? întreabă Mimi.

–Gong este Marele Urs Polar, care trăiește la capătul de vest al Tărâmului Magic, iar ca să găsiți bagheta, trebuie să treceți printr-o mare aventură, în care va trebui să îndepliniți nenumărate sarcini, dovedindu-vă ingeniozitatea, munca în echipă și curajul! Această aventură vă poate părea palpitantă, dar de fapt este foarte periculoasă! le răspunse el.

–Bine, dar prin ce aventură trebuie să trecem? întreabă Rufi nerăbdătoare.